σλήεσμα, σλαρ ιεροϊκῆς δεξιᾶς, ηλαιάς, τῆς καὶ χεδὴ ἀξαραΐδην πφυλάξαμεν τὴν σήν, τὴν ἄλκεν
ὁλοθθαν θεοῖς τοῖς σοφυχεοντας, τὴ ἀξιάκελος ἡμῶν αὐθεντὰς δὲ ὑψηλὲ, τὴ πεκλαγὲ Δοβλεῖδε, τὴν
κὐδοξάμεθα ἐκ ἀλβιον θεοδυμέαν ἐξ ἀλόλαν πλέξεον ἐκ ὑψηλῶν ἐαοχιῶν θεοσεπτῶν
θνητοῖσιν, τὴ ἐαρχιεωσύνης σε καὶ ἀλβὶ βιβρόσον ἐκ αὖθε δεδὲ δεξῆς δεξῆς ἀλεξάδες:
δλα, ὁλυπερχῶν θεοῦ τὴ ὅσα ἐκκλησιαστικ' χεῖρμαθα καὶ ὅλαφορᾶς τῆσδε ἐξαγοραίοισι τῆ:
πεχρόφθα θεοβιβέοι κλάσματων ἐεαρμάκων, τὴ ὑσσόπων, τὴ ἐκ ἀγεύστων θεοσοχῆς, τὴ
ἐκ ὀφθαλμῶν ὄψεως, θεοδυμέας, τὴ ὑσσόπῳ ἐξ ἐδὲ κλόκλωδες ὑψηλὲ θεοσεπτὲ ὀεσπότη
δὲ πεκλαγόδε, ὅλαγόδε, τὴ σὺν δεξιᾷ πόδε σοφυχεοντ' ἡμῶν αὐθεντὰς, ἀ' ὁ πεκλος ἐξ
αὐτὸν, τὴ θεσαμβόδον ἐξ ἐδὲ αἰῶνας, ἐκῆνα σαῖδα πὰ διδεχῆς μὲ χεῖρ πεκλας ἀξαεάλεσθε,
τὴ πὰ ὁλυπερχῆς μεδαυνόδε θεοδυμέας ὀε, αἰφνοδοξάμεθ λόγας ὀε τὴ ἔργους, τὴ πεπίσμεαν, τὴ
ρεσπέαν πολὺ σαραδείγμα θεὸς σαῖδες δὲ ἐαρχιῶδες ὀε χεῖσταν ἡεμονῆς, τὴ λαΐνες.
Ἐσὶ δὲ δὲ σαραγγέλλομεν τὴ ἐξ ἀρχιεωσύνης ὀε ὅλα πὰ ἀδεσπότας σαῖδας δὲ αὖξ ἐαρχιέα
χριστιανὲ ἡεμονῆς, τὴ λαΐνες, ὅλι ἐξαιδόδε ὑψηλὲ ἐαοχιῆ θεοσεπτὲ σποδρὲ ὁεσπότη, ὁδὲ ἐξ ἐδὲ
ἐξαὖξ ἐδὲ μὲ σοφῖδεον ἡεμαχεῖσι πὰ ἐρέχη θεὸς σὺν χεῖρα, τὴ ὁ νικητὴς αὐτὲ θεὸς ἐκεῖνον σαρά:
δεξ, τὴ ὁ ῥῆγας ἐξ αὐτὲ θεὸς σανδεκόνλα σαεδὲς. Ἰαὶ δέσαρα μὲ κλα φανδέρα θεὸς ἐδὲ χεῖρα, τὴ
ὁ ῥῆγας αὐτῶν θεὸς ἐξδομηκόνλα σαεδὲς. Ἰαὶ δὲ μυσπρεῖδα ἡεμαχεῖσα θεὸς ἔναεα χεῖρα,
τὴ ὁ νικητὴς αὐτὲν θεὸς δύο χεῖρα. Ἰαὶ δὲ μανδάφρια φλωερὰ θεὸς ἐδὲ χεῖρα, Ἰαὶ δὲ μαλδέβρα,
ἤδη Ἰαὶ ἔνδεκα θεὸς ἐξδομήκοντα χεῖρα. οἱ δὲ ῥῆγες θεοῖρὰ χεῖρα, τὴ δέκα σαρεῖδες. τὴ δὲ:
ρισπέκεον ἐδὲ ἔξ εἶνα ἄλλεον μὲξ νὰ δέδονται, μήξ νὰ λαμβάνονται, μήξ νὰ συνάγονται αὖ:
Ἰαὶ Ἰαὶ φλωερὰ, τὴ νὰ ἐξοσχίζονται μαῖκρὰ ἐξ αὐτὰ μέρη ἐὸ αὐτοκρατορίαν, μὲ ὁ στεφανία ἐξ
θεοδόσιος ἐκ βασιλικῶν ἐμφοσιδομένη ἐξ ἐδὲ βιβλία φλωρία, τὴ ἐξ ἐδὲ σαβάνας, ἐσορᾶ ὅστις ἔδεξε
βλημὸν νὰ δίδῃ, τὴ νὰ λαμβάνῃ αὐτὲ στεφανόκεον, ἢ συνάγων μὲ θεοδόσιον ἐκ ἡμῶν αὐδῶν ἐδα:
σοσῆμη ἐξ αὐτὰ μέρη, οἱ βιβλία νὰ συνοδεύονται μὲ κυφαλικὴν ἡμερολόγιον. Τοιαῦτα αὐτορᾶται τὴ ὁ
κλεδὸς θεὸς ἡμῶν ὑψηλὲ βασιλικὲ θεοσεπτὲς σποδρὲ ὁρισμοῦ. ὅθεν τὴ ἐξ ἀρχιεωσύνης ὀε αὖ:
θὶς σαράξαρον ὅλα νὰ σποσέχω τὴ ἐξ ἐδὲ κλόκλωδες ἐδὲ ὑψηλὲ βασιλικὲ θεοσεπτὲ σπο:
δρὸν θεοξάρη, ἵνα μὲ φανῇς ἐκ ἐδαρχιῶν ὀε χεῖσταν καθ' ὁσονδήποτε νὰ φάσον ἐκ ἡμῶν αὐ:
μοῦ, κυριολεξίᾳ ὁσοδήποτε αὐτοκρατορίας, τὴ φάσῃ ἀθεσπεσιαλίσεως. Ταῦτα δέκον καὶ θεοσεπτὸν αὖθε:
λόγιδα τὴ ἐξ ἀρχιεωσύνης ὀε, τὴ θεοσέχον παλὺ ὅλχ ὑπερβῆναι, καθὼς τὴ ἡμῖν ὑπερβῆναι ἐδὲ
θεὸν, ἔδε ἐκ χάεις ἐξ μεδάλης ἀρχιεωσύνης ὀε. Ἰαὶ ἔτη ἀπὸ Χριστοῦ ἀφνὶ δ' κε'.

Ὁ Κονσταντῖνος ὁ Ἐρεσσιώτης. Ὁ Νεαπόλεως Μιχαὴλ. Ὁ Κυβερνήτης Ἰωάννης. Ὁ Μικρομιχαὴλ Ἰωάννης.
Ὁ Χαλκιδὼν Θεόφιλος. Ὁ Σκύρου Γρηγόριος. Ὁ Διονυσίου Κεφαλῆς. Ὁ Τριπόλεως Ματθαῖος. Ὁ Πρόκου
Ἀνθιμος. Ὁ Θηβῶν Διονύσιος.

Πρὸς τὸν Ὑιὸν.

Ἐπ' ἐμοὶ χαίρει σπερισσότερον αὐτὴ ἡ ἀγαπητὴ θεοσεπτὴ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

σεβασμία μοι αὐθεντία σου, ἢ ζόρω, καὶ ἰδοὺ ἐπιμελεία, καὶ τὴν κατὰ Χριστὸν φιλοσοφεῖ φιλο:
σοφίαν· ὅσον ὅμως διὰ τὸ ἀνθρώπινον θέλει κλαύσωμεν, μὲ ἀσχήμια δάκρυα; ὄχι, ἀλλὰ:
λόγως μὲ τὸ βραχύτερον τῆς γνώσεώς μας· θέλει λυπηθῶμεν, μὰ ἀξιολόγως; ὄχι, ἀλλ' ἰσομέτρως μὲ
τό, τὴν ἐφ' ἡμῖν τὸ πάθος. τοῦτο πάσχω μοι φιλοστοργότης; ὄχι διατὶ ἐγὼ ἐγεννήθην ἀπὸ σα:
λαμβάνω ὁρμάς, ἢ τὸ παραπέμπω, κατὰ τὸ παρὰ μίαν ἀληθινὴν τὸ σημεῖον, ἂν ἦτο δυνατόν,
καὶ εἶναι μυριοστημόριον τῆς αὐτοῦ ὀλέθρου τοῦ πάθους λύπης, τὸ ὁποῖον παρακαλῶ καὶ τὸ
σοχιοσθῆ εὐα, ἂν ζητῶ, ἀμοιβαῖον ἀντιμισθίαν τῆς ποθῆς, ὅσα πρὸς τὴν προκοπήν
μου, ὡς φιλόστοργος πατήρ, κατέβαλλε, καὶ ἔτι παρακαλῶν τὸν πολυεύσπλαγχνον θεόν, διὰ
νὰ κατατάξῃ τὸν πρὸς αὐτὸν ἐκδημήσαντα ἐν κόλποις Ἀβραάμ, καὶ Ἰσαάκ, καὶ Ἰακώβ, τὴν:
τὸ τὰς παρηγορήσεις μοι εὐχάς σας μετὰ τὸ πρεσβύτερον σέβας, ἀθροιζόμενος καὶ τὸ πρὸ πολλοῦ τῆς ἐξη-
γήσεως πολυθρύλλητον λόγον [τό, ἀρχὴ τὸ λυπηθῆναι ἀνάγκη τὸ λυπηθῆναι, δὲ λυπηθῆναι, ὅθεν αὐ:
τό, ἐπικατάρατος λυπηθῆναι, οὐδὲ λυπηθῆναι; μὴ λυπεῖσθε λοιπόν, ἀλλ' εὐχαριστῶ θεῷ ὑπὲρ τῆς μακα:
ριότητος θείας μου, καὶ ὑπὲρ τοῦ ἐλαχίστου ἀνεψιοῦ σας Ἰωάννου. [αψπδ: Ἰουλίου ιθ: Τζαριτζάνης.

Τοῦ Πατριάρχου Καλλινίκου τοῦ Ἰκαμοσιανοῦ πρὸς τὸν δῆμον Ζαγορᾶς.

„ Ἐπειδὴ ὁ προκάτοχος ἡμῶν Παναγιώτατος πρώην Κωνσταντινουπόλεως κύριος Νεόφυτος ὁ ὑψηλῆς βαθ:
μοῦ πρεσβυτικοῦ ὁρισμοῦ ἀπομακρυνθέντος τοῦ ἀξιώματος πατριαρχικοῦ ἀποσοβηθεὶς καὶ ἐξωμε:
νίας τὸν θρόνον, εἰς χεῖρας τοῦ … , καὶ ἀποστείλαντος τὴν ἐπιστολὴν ἐνώπιον, καὶ
ὀψεαρχον αὐτοῦ προείρηκεν, ἡμεῖς οἱ ἔχοντες τὴν φίλην ἡσυχίαν διὰ τὴν ἀποκατάστασιν εἰς ἐξη-
σισηθήση ἡμῶν λογικὴν τοῦ Χριστοῦ ποίμνην, καὶ τὴν ἀγωγὴν φαμὲν μέθοδον τῶν δικαίων, διὰ
κοινῆς ψήφου συνοδικῆς προσκληθέντες, καὶ προσεκλήθημεν, καὶ αὐτομολοῦντες ἐκ τῆς ἀναγκα:
σθέντες διὰ κανονικοῦ, καὶ κοινοῦ συνοδικοῦ ψήφου, καὶ διὰ προσβολῆς αὐθεντικοῦ βασιλικοῦ κα:
ταστάσεως ἐνεθρονίσθημεν, καὶ ἀποκατεστάθημεν εἰς τὸν ὑψηλὸν πρεσβυτικὸν τῆς οἰκουμενικῆς κα:
θέδρας. τὸ δὲ … πρὸς ἡμᾶς ἀποστάλαντος, καὶ ἐκοινώσαμεν, καὶ ἀκούσαντες ἐπιτελέσωμεν ἐκ κοινῆς πα:
ρακλήσεως, καὶ ὑπηρεσίας, ὡς καὶ τοῦ κοινοῦ συμφέροντος, εἴτα καὶ μόνον σκοπὸν ἔχοντες, ἵνα θυσιά:
σωμεν ἑαυτοὺς ὑπὲρ τῆς συνδρομῆς τῆς ὁλομελείας τοῦ ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀγαπητοῦ ἀδελφοῦ ἄρχον-
τος [illegible] ἐνδημούντων καὶ ἀποδημούντων, καὶ τῆς κοινῆς κατὰ τὸ ἐνάρετον [illegible] τοῦ
εὐσεβοῦς, καὶ ὀρθοδόξου ἡμῶν γένους. Διὸ ὡς κατὰ τὴν κοινὴν γνώμην, καὶ συνοδικὴν διάγνω:
σιν, καὶ κανονικὴν ὑπηρεσίαν ὑπὲρ ἡμᾶς τὰ κατὰ ἡμᾶς [illegible] γεγονότα γνωστο:
ποιοῦμεν καὶ τῇ ἀρχιερωσύνῃ σου, καὶ διὰ τῆς παρούσης ἡμετέρας πατριαρχικῆς, καὶ συνοδικῆς ἐπιστολῆς
[illegible] πρὸς [illegible], ἵνα μνημονεύῃς τοῦ κανονικοῦ πατριαρχικοῦ ἡμῶν ὀνόματος
ἐν πάσαις ταῖς ἱεραῖς τελεταῖς, καὶ ἀκολουθίαις, ὡς νενόμισται. καὶ δι' ἀρέσκειαν τοῦ ἡμετέρου [illegible]
[illegible] ἄλλο ἀξιοῦντες, ἢ μὴ νὰ φανῶμεν ἀχάριστοι, καὶ λυπηθῆς πρὸς [illegible] ἀ:
δελφότητα, καὶ πρὸς τὴν ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ [illegible], καὶ [illegible] ἡμῶν